

Toruń dnia 1.06.2024

Prof. dra hab. Elżbieta Jabłońska

Dziedzina sztuki

dyscyplina sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Wydział Sztuk Pięknych

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Recenzja rozprawy habilitacyjnej, dorobku artystycznego i dydaktycznego sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki Pani dr Beaty Marcinkowskiej wszczętym w dniu 25.09.2023.

Na podstawie art. 221 ust. 5 pkt. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) Rada ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi w dniu 24.01.2024 podjęła decyzję w sprawie powołania mojej osoby w skład ww. komisji habilitacyjnej w roli recenzentki.

Recenzja została sporządzona w oparciu o przesłane dokumenty (w formie papierowej i elektronicznej), które zostały przygotowane zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie i stanowią materiał umożliwiający zapoznanie się z działalnością autorki w wymienionych wyżej obszarach.

Wykaz dołączonych dokumentów:

1. Wniosek przewodni.
2. Dane wnioskodawczyni.
3. Kopia odpisu dyplomu doktora sztuki.
4. Wybrane osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.
5. Wykaz nagród.
6. Wykaz osiągnięć artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny wraz z dokumentacją wskazanych jako dzieło habilitacyjne.
7. Autoreferat.

8. Wykaz innych osiągnięć artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny wraz z dokumentacją, w tym wykaz: publikacji, opracowań katalogów, opracowań podręczników, opublikowanych artykułów, wystąpień na konferencjach, dzieł i realizacji upublicznionych, udział w grantach naukowych, udział w zespołach i projektach badawczych, członkostwo w międzynarodowych organizacjach, wybrane recenzje i teksty krytyczne, uczestnictwo w programach krajowych, europejskich i międzynarodowych, udział w zespołach eksperckich, w jury konkursów, wykaz projektów artystycznych realizowanych ze środowiskami pozaartystycznymi.

Podstawowe dane o Habilitantce.

Pani Beata Marcinkowska jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (obecnie ASP), gdzie w roku 1990 z wynikiem bardzo dobrym ukończyła jednolite studia magisterskie na Wydziale Wychowania Plastycznego. Dyplom realizowała w pracowni malarstwa pod kierunkiem prof. Krystyna Zielińskiego, a jego teoretyczną część we współpracy z promotorem dr Ireneuszem Kaweckim.

W roku 2011 obroniła pracę doktorską w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne na Wydziale Artystycznym Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. Rozprawa doktorska zatytułowana *W matriksie kobiecości - cykl obiektów graficznych*, zrealizowana przez Kandydatkę pod opieką promotorską prof. Marka Wagnera została pozytywnie oceniona przez dwoje recenzentów: dr hab. prof. WSiP Joannę Wiszniewską-Domańską oraz prof. Eugeniusza Józefowskiego. Praca doktorska otrzymała wyróżnienie.

Od roku 2011 Pani dr Beata Marcinkowska pracuje w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, na Wydziale Sztuk Pięknych, w Instytucie Edukacji Artystycznej (do 2019 Wydział Sztuk Wizualnych – zmiany strukturalne Uczelni), aktualnie na stanowisku adiunkta, na etacie naukowo-dydaktycznym, gdzie kieruje Pracownią Intermedialnych Działań Edukacyjnych. W ramach ww., pracowni prowadzi następujące przedmioty: *Organizacja projektów twórczych, Metody prowadzenia warsztatów twórczych i edukacyjnych, Interdyscyplinarne działania edukacyjne oraz Warsztaty animacji społeczno-kulturalnej*.

Wcześniejsze formy zatrudnienia (cytat z autoreferatu):

od 1998 do 2011 - Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, Wydział Edukacji Wizualnej, a następnie Wydział Sztuk Wizualnych (zmiana nazwy wydziału), wykładowca, niepełny wymiar czasu pracy,

od 1998 do 2011 - Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, nauczyciel akademicki, umowa cywilnoprawna,

od 1990 do 1998 - Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi), Wydział Wychowania

Plastycznego, następnie Wydział Edukacji Wizualnej (zmiana nazwy wydziału), asystent, niepełny wymiar czasu pracy (1994 do 1998 pełny wymiar czasu pracy).

Działalność artystyczna, dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska.

W swojej wieloletniej działalności dydaktycznej Pani dr Beata Marcinkowska koncentruje się na działalności pedagogicznej zarówno na poziomie akademickim, jak również podczas bezpośredniej pracy z dziećmi. *Jako absolwentka Wydziału Wychowania Plastycznego zostałam przygotowana do pracy pedagogicznej nauczyciela plastyki. Z ciekawością i jednocześnie pełną odpowiedzialnością, równoległe z pracą asystenta w mojej macierzystej Uczelni, rozwijałam umiejętności i kompetencje w pracy z dziećmi.*¹ Ta dwutorowość czyni jej działania wyjątkowo autentycznymi i skutecznymi, a wiedza i umiejętności, które przekazuje osobom studiującym w ramach prowadzonych przedmiotów są efektem jej własnej praktyki i osobiście zdobytego doświadczenia. Ten aspekt bardzo zaangażowanej, dojrzałej i w pełni profesjonalnej pedagoga jest niezwykle istotny w omawianym obszarze, wskazuje bowiem, że w przypadku Habilitantki doświadczenia zdobyte „w boju” mają znaczący wpływ na opracowywane przez nią teorie i strategie nauczania przedmiotów związanych ze sztuką.

Po ukończeniu studiów Beata Marcinkowska prowadziła zajęcia w ramach *Metodyki wychowania plastycznego* w ówczesnym Zakładzie Teorii Wychowania Plastycznego, następnie od roku 1998 w pracowni Multimedia prowadzonej przez prof. Wiesława Karolaka autorskie wykłady w ramach *Metodyki edukacji plastycznej* oraz zajęcia w ramach przedmiotu *Integracja sztuk z elementami metodyki*, natomiast od roku 2009 do 2011 po zmianach programowych na Wydziale Sztuk Wizualnych w pracowni Multimedia Habilitantka prowadziła autorski przedmiot *Interdyscyplinarne działania edukacyjne*. Aktualnie prowadzi przedmioty *Organizacja projektów twórczych*, *Metody prowadzenia warsztatów twórczych i edukacyjnych*, *Interdyscyplinarne działania edukacyjne* oraz *Warsztaty animacji społeczno-kulturalnej* w ramach Pracowni Intermedialnych Działań Edukacyjnych, którą kieruje. Oprócz zajęć i wykładów dr Beata Marcinkowska recenzuje prace dyplomowe studentów i studentek pierwszego i drugiego stopnia (27 recenzji w latach 2011-2023, dane wg. dokumentacji *Osiągnięcia edukacyjne* dołączonej do zestawu dokumentów), przygotowuje osoby studiujące do konkursów na scenariusz warsztatów artystycznych w ramach *Międzynarodowych Warsztatów Niepokoju Twórczego „Kieszeń Vincenta”* organizowanych przez Centrum Sztuki Dziecka, Stowarzyszenie Magazyn w Poznaniu (12 wygranych realizacji w latach 2012 – 2022, nad którymi Habilitantka sprawowała opiekę merytoryczną, dane wg. dokumentacji *Osiągnięcia edukacyjne*

¹ Autoreferat, Beata Marcinkowska, str.32

dołączonej do zestawu dokumentów), sprawuje opiekę merytoryczną oraz organizacyjną nad warsztatami artystycznymi w ramach *FESTIWALU SZTKI MAŁEGO DZIECKA w ŁODZI* (w latach 2000 – 2020, dane wg. dokumentacji *Osiągnięcia edukacyjne* dołączonej do zestawu dokumentów) oraz *Laboratorium Działań Artystycznych*. Habilitantka wielokrotnie realizowała projekty, plenery i warsztaty krajowe i zagraniczne. W latach 2016-2017 kierowała Katedrą Intermediów, Rzeźby i Działań w Przestrzeni na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, następnie w latach 2017-2020 kierowała Katedrą Działań Intermedialnych i Edukacyjnych na Wydziale Sztuk Wizualnych ASP w Łodzi. Od 2020 roku pełni funkcję dyrektorki Instytutu Edukacji Artystycznej na Wydziale Sztuk Pięknych tejże uczelni. Jest członkinią Polskiego Komitetu Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę InSEA, a także Stowarzyszenia Sztuka i Dokumentacja. Powyższe informacje potwierdzają istotne osiągnięcia Habilitantki w zakresie dydaktyki oraz organizacji, a co najważniejsze wskazują na wieloletnią, konsekwentną i wytrwałą pracę w obszarze *przygotowania do pełnego i aktywnego odbioru sztuki współczesnej wśród dzieci i młodzieży oraz poszukiwania odpowiedniego kierunku rozwoju edukacji artystycznej w kontekście nowych mediów i tendencji intermedialnych.* ²

Podobnie wygląda kwestia popularyzatorska, którą Habilitantka przez lata cierpliwie i z entuzjazmem podejmuje. Są to publikacje podręcznikowe w formie materiałów dydaktycznych (16), artykuły (2), rozdziały w monografiach naukowych (7), treści w katalogach i opracowaniach zbiorowych (34), wystąpienia na krajowych i międzynarodowych konferencjach (23), uczestniczenie w pracach zespołów badawczych (6), członkostwo w międzynarodowych towarzystwach naukowych (3), uczestnictwo w programach krajowych (6), europejskich i międzynarodowych (21). To ilościowe podsumowanie wskazuje na nadzwyczajną aktywność Habilitantki, na jej wybitne umiejętności organizacyjno-logistyczne i wysokie kompetencje.

Dr Beata Marcinkowska jest artystką, która oprócz wyjątkowej aktywności w obszarze dydaktyki, a także intensywnych działań na rzecz animacji, promowania i upowszechnia kultury, pracuje od lat w przestrzeni sztuki szukając i dopracowując swoją indywidualną autorską formę przekazu. Jej dotychczasowa twórczość w obszarze szeroko rozumianej intermedialności była prezentowana podczas wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych (204), w trakcie wielu spotkań warsztatowych, a także na sympozjach i konferencjach (24) w Polsce i za granicą. Szczegółowy wykaz aktywności artystki wraz z dokumentacją fotograficzną został dołączony do zestawu dokumentów habilitacyjnych w formie publikacji: *Wykaz osiągnięć artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny*

² <https://www.artystkaartystce.eu/beata-marcinkowska/>

oraz *Dokumentacja osiągnięć*. Ten niezwykle imponujący i obszerny materiał został przez Habilitantkę przygotowany z dużą starannością, przejrzystością i systematyzacją, w bezpośrednim nawiązaniu do treści zawartych w *Autoreferacie*.

Podejmując od lat wyzwania twórcze autorka koncentruje się w swoich pracach na tematach wynikających z uważnej obserwacji najbliższej rzeczywistości. Stąd najczęściej w polu jej zainteresowań jest osoba ludzka, jej tożsamość i aktualna kondycja, a także wpływające na nią uwarunkowania społeczne i kulturowe. Równie często podejmuje i analizuje szeroki obszar symboliczny, ze szczególną koncentracją na cielesności kobiet. Szukając najlepszej formy wizualnej artystka często pracuje z obiektem, niekiedy wzbogaconym o warstwę dźwiękową. W swojej twórczości wykorzystuje również tkaninę, posługuje się malarstwem, rysunkiem, kolażem czy animacją tworząc zazwyczaj wieloelementowe instalacje site specific. W jej dorobku są także autorskie książki artystyczne, wystąpienia performatywne, akcje artystyczne oraz projekty kuratorskie. Od 2018 roku aktywnie współtworzy i działa w ramach niehierarchicznie zorganizowanej grupy łódzkich artystek i teoretyczek sztuki pod wspólną nazwą *Frakcja*, z którą uczestniczy w wielu zbiorowych pokazach. Działalność artystyczna dr Beaty Marcinkowskiej wynika nie tylko z kontekstu, w którym tworzy, ale również w oparciu o ugruntowaną wiedzę, umiejętność analitycznej refleksji oraz swobodę stosowania różnorodnych mediów, łączenia ich czy też odnajdywania ich znaczeń pomiędzy konkretnymi przypisaniami, w szczelinach, o których pisał Nicolas Bourriaud w cytowanej przez artystkę *Estetyce relacyjnej*. Bourriaud w swoich rozważaniach podejmował kwestię *miejsca dzieła sztuki w globalnym systemie ekonomii (symbolicznej lub materialnej) sterującej współczesnym społeczeństwem. Dla nas, poza swoją wartością rynkową lub semantyczną, dzieło sztuki jest szczeliną (...) Szczelina jest przestrzenią relacji międzyludzkich, które dopasowując się mniej lub bardziej harmonijnie i jawnie do globalnego systemu, proponuje inne możliwości wymiany niż te, które są najpopularniejsze w owym systemie. Taka jest właśnie natura wystawy sztuki współczesnej w aspekcie wymiany reprezentacjami. Tworzy ona wolne przestrzenie, pewne trwałe sytuacje, których rytm przeciwstawia się porządkowi życia codziennego i faworyzuje wymianę międzyludzką odmienną od narzucanych nam „stref komunikowania”. Im bardziej współczesny kontekst społeczny ogranicza możliwości relacji międzyludzkich, tym więcej przestrzeni sam w tym celu organizuje.*³

Pozytywnie oceniam przedstawione przez Kandydatkę dotychczasowe osiągnięcia w obszarze sztuki, dydaktyki, organizacji. Podobnie wysoko oceniam wszelkie działania popularyzatorskie i upowszechniające podejmowane przez dr Beatę Marcinkowską. Ich rola w budowaniu świadomych grup odbiorców i odbiorczyń jest w mojej opinii nie do przecenienia, a dzięki różnorodnym formom

³ *Estetyka relacyjna*. Nicolas Bourriaud, wyd. MOCAK Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie, Kraków 2012

stosowanym przez autorkę ich zasięg może mieć istotne znaczenie i wpływ na odbiór sztuki współczesnej.

Nagrody i wyróżnienia za działalność naukową, artystyczną i dydaktyczną.

Działalność dr Beaty Marcinkowskiej została wielokrotnie doceniona i nagrodzona.

Spis nagród cytowany z Autoreferatu:

2022 - Nagroda Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (drugiego stopnia) za znaczące osiągnięcia organizacyjne, nadzwyczajny wkład w funkcjonowanie Instytutu Edukacji Artystycznej, wzorową postawę w pracy dydaktycznej, dbanie o rozwój twórczy studentów, wyjątkowy dorobek artystyczny, aktywny udział w wystawach krajowych i międzynarodowych, w tym wystawa indywidualna Venus the Gret Return w WM Gallery w Amsterdamie, Wystawa w Procesie Nie!Pokój - wspierająca ukraińskie dzieci i ich rodziny, wyjątkowe zaangażowanie w edukację artystyczną dzieci i młodzieży.

2020 - Odznaka ZASŁUŻONY DLA KULTURY POLSKIEJ, organ przyznający: nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej dla osoby wyróżniającej się w tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury.

2019 - Nagroda Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (trzeciego stopnia), za znaczącą aktywność organizacyjną i dydaktyczną, wyjątkowe zaangażowanie w edukację artystyczną dzieci i młodzieży poprzez merytoryczną opiekę i koordynację kolejnej edycji projektu realizowanego we współpracy z Filharmonią Łódzką - Dziecięcego Uniwersytetu Artystycznego, wzorową postawę w pracy dydaktycznej, dbanie o rozwój twórczy studentów oraz własną działalność artystyczną.

2017 - Nagroda Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (trzeciego stopnia), za wyjątkowe osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne, znaczący wkład w przygotowanie wystawy i konferencji My Spadkobiercy? Katarzyna Kobro, jej wpływ na rozwój sztuk pięknych i projektowych w teorii i praktyce artystycznej ASP w Łodzi, oraz wyjątkowe zaangażowanie w proces kształcenia, dbanie o rozwój twórczy studentów oraz edukację artystyczną dzieci i młodzieży.

2015 – Wyróżnienie Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (drugiego stopnia), za szczególny wkład w rozwój działalności kulturalnej i edukacyjnej Akademii poprzez wyjątkowe prowadzenie Laboratorium Działań Artystycznych, wspomaganie rozwoju twórczego studentów oraz dbałość o jakość i wysoki poziom kształcenia w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

2013 - Nagroda Zespołowa Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (pierwszego stopnia) za wyjątkowe zaangażowanie organizacyjne,

aktywne przewodniczenie Radzie Programowej Studiów Podyplomowych, nadzór merytoryczny, opracowywanie i realizację programów edukacji artystycznej dzieci i młodzieży w Laboratorium Działań Artystycznych oraz Akademii Młodego Artysty. 1998 - Nagroda Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (drugiego stopnia) za działalność artystyczną i dydaktyczną.⁴

Dzieło habilitacyjne.

Jako dzieło habilitacyjne autorka wskazała sześć prac powstałych w latach 2020-2021. Według kolejności zawartej w *Autoreferacie* są to: *Sub Rosa. Niełatwe relacje z ciałem* (rok 2020), *Mother Nature* (rok 2020), *Syreni śpiew* (rok 2020), *Dzikość* (rok 2020), *Ecdysis. Zdarzenie subrealne* (rok 2021), *Maturescentes* (rok 2021). Każda z prezentowanych prac stanowi odrębne zamknięte dzieło, wielokrotnie prezentowane podczas wystaw indywidualnych i zbiorowych. Prace mają charakter obiektów (*Mother Nature*, *Syreni śpiew*, *Dzikość*) wieloelementowych założeń prezentowanych w formie instalacji (*Sub Rosa. Niełatwe relacje z ciałem*, *Ecdysis. Zdarzenie subrealne*) czy jak w przypadku *Maturescentes* (dojrzewanie z jęz.łac.) zapisów fotograficznych lub prac wideo. Opracowując warstwę teoretyczną procedury habilitacyjnej autorka zebrała ww. prace pod wspólnym tytułem (*Nie)obecność. Różne relacje z ciałem*. Zarówno wybór jak i zgrupowanie wszystkich prac jest w tym przypadku absolutnie uzasadnione, pomimo zastosowania różnych rozwiązań formalnych w każdej z nich (*w każdej nich uwidacznia się łączenie praktyk artystycznych związanych z różnymi mediami*⁵). Zasadniczym elementem łączącym wszystkie wskazane dzieła jest podejmowany przez autorkę temat czyli tytułowe *relacje z ciałem*. Wskazane prace opisane są w tekście *Autoreferatu* według podobnego, logicznego schematu, na który składają się: informacje podstawowe, można powiedzieć techniczno-organizacyjne, opis ideowy bądź autokomentarz dotyczący treści czy zawartej w nich symboliki, a także możliwości interpretacyjne oraz dokumentacja fotograficzna. Forma i miejsce pokazu każdej z realizacji oraz rozszerzona dokumentacja fotograficzna prac i towarzyszących im druków zostały umieszczone w publikacjach: *Wykaz osiągnięć artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny* oraz *Dokumentacja osiągnięć*, które wraz z *Autoreferatem* stanowią komplet dokumentów w procedurze habilitacyjnej. Zastosowana przez autorkę systematyka ułatwia zrozumienie powstających między pracami zależności, dookreśla warstwę narracyjną, a także wskazuje źródła inspiracji, niekiedy również opisuje kulisy ich powstawania. Dodatkowo autorka delikatnie kieruje czytelniczkę, odbiorczynię w obszar interpretacji dzieł, pozostawiając każdorazowo znaczną przestrzeń dowolności. Taka forma jest jak najbardziej

⁴ *Autoreferat*, Beata Marcinkowska, str.38

⁵ *Autoreferat*, Beata Marcinkowska, str.29

adekwatna w autoreferacie towarzyszącym habilitacji, a wrażliwość na rodzaje odbioru poszczególnych prac jest potwierdzeniem ogromnego, wieloletniego doświadczenia Habilitantki w pracy opartej na relacji z osobami.

To co łączy wszystkie dzieła to jak wcześniej wspomniałam temat oraz *archetypiczny wizerunek kobiecości. Poprzez formę oraz treści w nich zawarte (autorka, przyp.) eksploruje zagadnienia związane z ciałem, kobiecością, archetypem Wielkiej Matki, rolami kulturowymi przypisanymi płci biologicznej oraz relacjami z drugim człowiekiem.*⁶

Wprowadzając nas w obszar tak często używanego hasła *relacja* autorka powołuje się na *Estetykę relacyjną* Nicolasa Bourriaud wskazując jednocześnie relacyjny charakter swojej współpracy z osobami (prof. Wiesławem Karolakiem, prof. Eugeniuszem Józefowskim, prof. Klaussem-Ove Kahrmannem, prof. Markiem Wagnerem, z wieloma artystkami, zwłaszcza z Helgą Franz, Katją Kolle, oraz grupą Frakcja) z medium jakim posługuje się w swoich realizacjach (*Relacje z medium artystycznym, Autoreferat*), z ciałem, które jest kluczowym elementem w jej praktyce artystycznej (*Relacje z ciałem, Autoreferat*), z archetypicznymi wizerunkami kobiecości (*Relacje z archetypem, Autoreferat*), z cielesnością i formami jej uprzedmiotowienia (*W relacji z gorsetem, Autoreferat*), z intymnością, tajemnicą i wielozmysłowością (*Niełatwe relacje z tajemnicą, Autoreferat*), z terapeutycznym wymiarem sztuki w okresie pandemii (*Ograniczone relacje z naturą, Autoreferat*) wreszcie z nierealnym światem fantazji (*Relacje z fantazmatem, (Nie)realne relacje. Autoreferat*). Prace wskazane przez Kandydatkę były prezentowane w Galerii Bałuckiej, Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi (*Sub Rosa – niełatwe relacje z ciałem*, rok 2020), w Galerii Re:Medium w Łodzi, w Gallery WM w Amsterdamie, w Galerii Sztuki im. Jana Tarasina w Kaliszu, podczas Prague Biennale Projekt 2021: RE-CONNECT ART w Pradze (*Mother Nature*, rok 2020, 2021, 2022), w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Ustce, w Ogrodach Geyera w Łodzi (*Ecdysis.Zdarzenia subrealne*, 2021) czy w Galerii Kobro w Łodzi (*Maturescentes*, rok 2021).

Zastosowany przez autorkę wybór, który w wieloletnim procesie tworzenia stanowi duże wyzwanie, jest uzasadniony aktualnością wskazanych prac i podejmowanej w nich tematyki. Artystka poddaje analizie współczesne kody i wzorce funkcjonujące w obiegu społecznym zestawiając je z wzorami archetypicznymi. Motywem przewodnim staje się dla niej Wenus z Willendorfu, którą poddaje wieloetapowym transformacjom, wyposaża często w zaskakujące rekwizyty i atrybuty, przenosząc tym samym w inne obszary i nadając jej inne znaczenia. Dodatkowo nieustająca rozpoznawalność wzorca nadaje pracom artystki charakterystyczny wydźwięk inscenizacji. Ta powszechnie znana i rozpoznawalna figura pozostaje czytelna i równocześnie uczytelnia zdecydowany kontekst w jakim pojawiają się interwencje autorki. Poruszanie się w obszarze symbolicznych wartości jest dla Beaty

⁶ *Autoreferat*, Beata Marcinkowska, str.3

Marcinkowskiej strategią podstawową. Z jednej strony warianty czy też wariacje z prehistorycznym wzorcem piękna, z drugiej badania nad szeroką interpretacją gorsetu czy też jak określa sama artystka specyficznego, swobodnego *postgorsetu* interpretowanego we wszystkich możliwych odsłonach symbolicznych.

To co cielesne, to co blisko ciała, to co z ciała mimo niezliczonej ilości badań i analiz wciąż pozostaje tajemnicą, którą artystka rozpoznaje na swój własny sposób, czasami z czułością i powagą, innym razem dowcipnie i bez nadmiernych analiz. Dodatkowym elementem łączącym wszystkie prace autorki jest otwartość na dialogiczny odbiór i nieustająca potrzeba relacji z publicznością, z innymi twórczyniami, a także nieustająca ciekawość i otwartość na poszukiwanie nowych *relacji z formą i treścią*.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z przedstawionym materiałem habilitacyjnym, składającym się z informacji o dorobku artystycznym, dydaktycznym, organizacyjnym a także biorąc pod uwagę wskazane dzieło habilitacyjne stwierdzam, że zarówno przedstawiona praca habilitacyjna jak i wcześniejszy bogaty dorobek twórczy Autorki stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, potwierdzają to również znaczące osiągnięcia habilitantki oraz jej wysokie kwalifikacje i kompetencje. Tym samym spełnione są wymogi formalne wynikające z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W pełni popieram wniosek o nadanie dr Beacie Marcinkowskiej stopnia doktory habilitowanej w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.